

United Nations
Climate Change

COP27
SHARM EL-SHEIKH
EGYPT 2022

คำประกาศ เสียงจากคนรุ่นใหม่

ถึงเวที COP 27 และรัฐบาลไทย
ต่อแนวนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
8 พฤศจิกายน 2565

#งแวล้อมเปลี่ยน การเมืองต้องเปลี่ยน

คำประกาศ เสียงจากคนรุ่นใหม่ ถึงเวที COP 27 และรัฐบาลไทย

ต่อแนวนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

8 พฤศจิกายน 2565

พวกเรา คือ กลุ่มคนรุ่นใหม่ เกิดจากการรวมตัวกันของผู้คนหลากหลายซึ่งล้วนห่วงใยต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) เป็นปัญหาสำคัญยิ่งยวดต่อความอยู่รอดของสรรพชีวิตบนโลก มวลมนุษยชาติ และสังคมไทย

พวกเราติดตามสถานการณ์ดังกล่าวด้วยความวิตก เพราะไม่มีสัญญาณบวกใด ๆ ในเวทีประชุมระดับโลกของประเทศภาคี (COP) ที่ผ่านมา โดยเฉพาะในเวที COP 27 ที่กำลังเริ่มดำเนินการรวมถึงแนวนโยบายของรัฐบาลไทย โดยมีสาเหตุหลักดังนี้

- 1) เวที COP รวมถึงแนวนโยบายของรัฐบาลไทย **ขาดการมีส่วนร่วม**ของประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยเฉพาะกลุ่มคนด้อยโอกาสและผู้ประสบปัญหา ประชาชนมีฐานะเป็นไม้ประดับ ขณะที่เวทีระดับโลกและกระบวนการนโยบายประเทศไทยเปิดโอกาสให้ **ภาคทุนซึ่งเป็นผู้สร้างมลพิษ และปล่อยก๊าซเรือนกระจก**มีบทบาทเป็นผู้นำที่สามารถกำหนดนโยบายเอื้อประโยชน์ทุน
- 2) เวที COP และนโยบายรัฐ **ขาดเป้าหมายและแผนการที่เอาจริงเอาจัง**ต่อการลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพราะแผนที่ทั่วโลกและรัฐบาลไทยเสนอในเวลานี้ ยังคงตั้งต้นปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงกว่าความสามารถที่จะรักษาอุณหภูมิโลกไว้ให้ได้ใน 1.5 องศาภายในปี 2030 เพียง 8 ปีต่อจากนี้
- 3) ทิศทางนโยบายกระแสหลักของโลกและของไทยมุ่งเน้นแต่เรื่อง **ระบบทุนนิยมคาร์บอน** เบี่ยงเบนความสนใจจากความรับผิดชอบของผู้ก่อมลภาวะ (Polluter's Pay) กลายเป็นเครื่องมือ “ฟอกเขียว” ให้กับภาคทุนขนาดใหญ่ให้สามารถปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ต่อไป และใช้สร้างภาพเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อโลก ทำให้เกิดการแย่งชิงทรัพยากรเพื่อแปลงเป็นสินค้า สร้างผลกระทบต่อประชาชนที่พึ่งพาฐานทรัพยากรให้ต้องเผชิญความทุกข์ยากไม่เป็นธรรม

พวกเราเห็นว่าหากทิศทางนโยบายโลกและของไทยยังเป็นเช่นนี้ ไม่เพียงแต่โลกจะเผชิญหายนะจากภาวะโลกร้อน การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและแร่ธาตุสำคัญ สังคมยังคงต้องตกอยู่ในมายาภาพของ “คาร์บอนเป็นกลาง” ที่ไม่มีผลในความเป็นจริง และปัญหาความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรม ความขัดแย้งจากผลกระทบภัยพิบัติหรือการแย่งชิงทรัพยากรจะขยายผลรุนแรงจากแนวนโยบายที่ผิดทาง

พวกเราจึงมีข้อเสนอต่อที่ประชุมเวที COP 27 และต่อรัฐบาล ภาคเอกชน ภาคสังคมในประเทศไทยดังต่อไปนี้

ข้อเสนอต่อเวที COP 27

1. ต้องประกาศภาวะวิกฤติด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Crisis) ให้เป็นนโยบายสำคัญที่สุด และกำหนดเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกลงอีก เพื่อให้คิมอุณหภูมิโลกไม่เกิน 1.5 องศา ภายในปี 2030 โดยไม่มีเงื่อนไข
2. ประเทศพัฒนาแล้วและกลุ่มทุนข้ามชาติต้องรับผิดชอบ**จ่ายหนี้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ** ด้วยการจัดสรรงบประมาณ 100,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ที่เคยให้สัญญาไว้ในปี 2552 โดยทันที และสนับสนุนฯ ดังกล่าวให้แก่ชุมชน ประชาสังคม เพื่อชดเชยความสูญเสีย เสียหาย และการปรับตัวสร้างภูมิคุ้มกัน โดยไม่ให้งบฯ ไปผูกขาดที่หน่วยราชการ กลุ่มทุนรายใหญ่ หรือสถาบันประชาสังคมรายใหญ่
3. ต้องกำหนดนโยบาย มาตรการ กองทุนเพื่อ**แก้ปัญหาสูญเสียและเสียหาย** (Loss & Damage) อย่างเพียงพอ และทั่วถึง โดยมุ่งช่วยเหลือผู้สูญเสีย และสร้างภูมิคุ้มกันให้กลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ มีความมั่นคงในการปรับตัวได้อย่างเข้มแข็ง ทั้งในกรณีน้ำท่วม พายุ และภัยพิบัติอื่น ๆ
4. ทบทวนนโยบายการ**ชดเชยคาร์บอน** คาร์บอนเป็นกลาง ตลาดคาร์บอน และคาร์บอนเครดิต ไม่ให้นำไปสู่การ**ฟอกเขียว**ของประเทศพัฒนาแล้วและกลุ่มทุนขนาดใหญ่

ข้อเสนอต่อรัฐบาลไทย

1. สร้างกระบวนการนโยบายสาธารณะอย่างมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม เช่น ป้องกันการดำเนินคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อหยุดยั้งการเคลื่อนไหว ของภาคประชาชน (SLAPP) ปรับปรุงร่างกฎหมายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กำหนด บทบาทให้ “กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม” ส่งเสริมความเข้มแข็งและ **คุ้มครองสิทธิ และการมีส่วนร่วมของประชาชน** และสร้างกระบวนการ**ประชาธิปไตย**ในทางสิ่งแวดล้อม และการเมือง
2. เปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรมจากพลังงานฟอสซิลไปสู่พลังงานหมุนเวียนทั้งหมดภายในปี 2050 และสร้างระบบพลังงานให้มีธรรมาภิบาล ทบทวนแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า (PDP) และโครงสร้างระบบพลังงานให้กระจายอำนาจสู่ประชาชน ลดกำลังการผลิตสำรองที่ล้นเกิน ลดภาระค่าไฟประชาชน ยุติการลงทุนในพลังงานฟอสซิล เชื้อถ่านหินและแก๊ส เลิกโครงการโรงไฟฟ้าที่ทำลายธรรมชาติและวิถีชีวิต และไม่ผลักภาระเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมสู่ประชาชน
3. เปลี่ยนผ่านจากเกษตรเชิงเดี่ยวที่ขับเคลื่อนโดยกลุ่มทุนขนาดใหญ่ ไปสู่**เกษตรนิเวศ**ภายในปี 2030 โดยมุ่งส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อย กลุ่มชาติพันธุ์ ชุมชนท้องถิ่น กลุ่มคนเมืองมีบทบาทดำเนินการ

อันจะเป็นการลดก๊าซเรือนกระจก สร้างภูมิคุ้มกันการปรับตัว รักษาความหลากหลายของเมล็ดพันธุ์ท้องถิ่น สร้างความมั่นคงอาหาร และความหลากหลายทางชีวภาพ

4. **ทบทวนนโยบายการเพิ่มพื้นที่ป่า** ไม่นำภาคป่าไม้ไปแบกรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคทุน การเพิ่มพื้นที่ป่าต้องไม่ทำลายความหลากหลายทางชีวภาพและความมั่นคงอาหาร ต้องคุ้มครอง ส่งเสริมสิทธิชุมชนในการจัดการป่าในทุกประเภทอย่างยั่งยืน **โดยปรับปรุงกฎหมายป่าไม้ทุกฉบับ ให้รับรองสิทธิชุมชนอย่างแท้จริง** ทบทวนมติคณะรัฐมนตรี 5 ตุลาคม 2565 และระเบียบของ กรมป่าไม้ กรมทรัพยากรชายฝั่งฯ โดยไม่เปิดทางให้เอกชนมาใช้พื้นที่ป่าของรัฐและชุมชนไป ฟอกเขียวด้วยคาร์บอนเครดิต
5. **ภาคธุรกิจเอกชนที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกหลักของประเทศต้องรับผิดชอบ ด้วยการลด เลิกการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการ** กิจกรรมการผลิตทางเศรษฐกิจของตนเองโดยลดลง ให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ภายในปี 2030 และเหลือร้อยละ 20 ในปี 2050 โดยเทียบกับปีฐาน 2020 โดยไม่ใช้ระบบตลาดคาร์บอน หรือเทคโนโลยีกักเก็บคาร์บอนฯ เบี่ยงเบนเป้าหมาย และไม่สร้างความเสี่ยง และอำนาจครอบงำต่อระบบนิเวศและสังคม และจัดระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือ เยียวยา ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนที่ประสบปัญหา
6. **ยุติการฟอกเขียว โดยทบทวนนโยบายตลาดคาร์บอน** คาร์บอนเป็นกลาง คาร์บอนเครดิต ที่กำลัง นำไปสู่กระบวนการฟอกเขียว โดยไม่ลดผลกระทบอย่างแท้จริง และเปลี่ยนนโยบายที่สร้างความ รับผิดชอบที่แตกต่าง โดยลดปล่อยก๊าซด้วยตัวเอง หรือหากจะมุ่งช่วยเหลือสังคมในการลดก๊าซ เรือนกระจก หรือช่วยเหลือด้านความสูญเสีย เสียหาย ก็ให้ภาครัฐมีนโยบายให้แรงจูงใจต่าง ๆ แต่จะไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ที่นำไปสู่การลดทอนเป้าหมายลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือเอาเรื่อง การลดการปล่อยก๊าซมาค้ากำไร
7. **บทวนและประเมินผลกระทบทางยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อมแก่โครงการของภาครัฐและเอกชน** ทั้งพัฒนา โครงการอนุรักษ์ และโครงการภัยพิบัติ และอื่นใดที่อ้างการจัดการปัญหาหรือเชื่อมโยง กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งในระดับประเทศและข้ามพรมแดน โดยให้อยู่บนหลักการ คุ้มครองสิทธิชุมชน สิทธิประชาชน ความเป็นธรรมทางนิเวศและสังคม
8. **พัฒนาส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนข้ามพรมแดนในระดับภูมิภาค** เช่น ภูมิภาคแม่น้ำโขง ภูมิภาคอาเซียน ในการเรียนรู้ ร่วมขับเคลื่อนนโยบายและปฏิบัติการ รับมือภัยพิบัติ เยียวยาและสร้างภูมิคุ้มกันในการปรับตัว
9. **พัฒนาแผนประเมินและออกแบบอนาคตเพื่อเตรียมป้องกัน และปรับตัวปัญหาการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศแก่ประชาชนทุกกลุ่มในทุกพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมโดยทันที** เช่น พื้นที่ที่จะจมน้ำ ขาดแคลนน้ำ เจอภัยพิบัติ ความเปราะบางด้านอาหาร สุขภาพ ที่อยู่อาศัย การทำกิน ฯลฯ โดยอยู่ บนหลักความยั่งยืน ความเป็นธรรมทางนิเวศและสังคม ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง

10. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองและชนบทในภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น ระบบผังเมือง ขนส่งสาธารณะ ระบบพลังงานหมุนเวียน การจัดการขยะและของเสีย ระบบความมั่นคงอาหาร การสร้างพื้นที่สีเขียว การจัดการสภาพอากาศ การจัดการทรัพยากร การศึกษา ฯลฯ โดยพัฒนาให้เป็นระบบสวัสดิการสาธารณะที่ประชาชนได้รับการคุ้มครองได้ประโยชน์อย่างทั่วถึงเป็นธรรม

11. มุ่งลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ เพศ สังคม การเมือง เพราะปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไม่ได้ดำรงอยู่โดด ๆ แต่สัมพันธ์กับโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ผูกขาดอำนาจ ทรัพยากร เศรษฐกิจ และสังคม อันทำให้สังคมเผชิญความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรม และไม่ยั่งยืน โดยเร่งเปลี่ยนผ่านสังคมไทยสู่สังคมวิถีนิเวศที่ยั่งยืนและเป็นธรรม

คำประกาศของพวกเราฉบับนี้ ไม่ได้เป็นเพียงการเรียกร้องต่อรัฐและภาคส่วนต่าง ๆ แต่ยังเป็นเจตจำนงค์ ที่พวกเราจะมุ่งมั่นดำเนินการ จึงขอเชิญชวนประชาชนทุกกลุ่มที่สนใจมาร่วมกันขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายในเร็ววัน ก่อนที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะถึงจุดเลวร้ายจนไม่สามารถฟื้นคืนได้แล้ว

#สิ่งแวดล้อมเปลี่ยน การเมืองต้องเปลี่ยน

ลงชื่อ

Thai Climate Justice for All - TCJA

สมาชิกร่วมการเมืองสิ่งแวดล้อม (Environmental Politics)

โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูธรรมชาติ สวนฟื้นฟูวิถี (Feun Foo Permaculture & Rewilding)

WHATWILD. (สัตว์ไรน)

we a tinybluedot (อาสาสื่อสาร climate)

สหภาพคนทำงาน (Workers' Union)

สมาคมคนรุ่นใหม่กับนวัตกรรมทางสังคม (Society of Young Social Innovators: SYSI)

สาคร สงมา มูลนิธิคนเพียงไพร

พชร คำชำนาญ

กรรณิการ์ แพแก้ว

ชาญชัย ชัยสุขโกศล

เชิญขวัญ โอเนลเลส

อิสรากรณ์ ดาวราม

กัญญารัตน์ โคตรภูเขียว

FTA Watch

อภินันต์ เนียมสุทธิ

